

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 48.

18de Møde.

Onsdagen den 27de Februar.

(Forts.)

Schouw (forts.): Der synes ogsaa at være en god Garantie for den bedste Udvøelse af dette Monopol, thi Museet bestyres fortiden af Executores efter Thorvaldsen, som han selv har udvalgt, og som for Størstedelen være hans Venner, saa at man altsaa ikke kan tvivle om, at de have varm Interesse for Kunstnerens Hæder og for, at hans Kunstværker kunne blive saa gavnlige for Fædrelandet som muligt. Men det er ikke blot den nærværende Bestyrelse, der giver saadan Garantie. Efter Testamentet skal nemlig, naar nærværende Bestyrelses Medlemmer efterhaanden afgaae, Bestyrelsen bestaae af 5 Medlemmer, nemlig 2 Professorer ved Kunstacademiet, et Medlem af Magistraten, 1 Jurist — enten en Højsterets eller Hof- og Statsrets-Medlem — og et frit valgt Medlem. Men efter Forslaget er der fortiden ogsaa den Garantie, at Monopolet kun ønskes forlænget for 10 Aar, saa at det staaer i det Offentliges Magt at undlade videre at forlænge det.

Orsted: Saa ugjerne jeg endogsaa fra flere Sider ønskede at opvække Betænklichkeiten ved det foreliggende Udkast, saa er der dog et Tvivlsmaal derimod, som er af den Betskaffenhed, at jeg troer at burde forelægge Thinget det til Overveielse; det er nemlig, om en ikke en saadan Lov, som den, der er forelagt, strider mod den 88de § i Grundloven, som siger, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere grundede i Almeenvællet, skulle ophæves. Her er nu ikke Tale om at vedligeholde ældre Indskrænkninger, men om at gjøre nye Indskrænkninger, eller, hvad der næsten er mere, at udstrække de Indskrænkninger, som hidtil have fundet Sted i den yderste Grænde, som Loven

har tilladt, endnu videre. Der maatte jo altsaa vistnok være meget væsentlige Grunde, hentede fra Almeenvællet, som skulde kunne hjemle dette. Nu er det vistnok, at Udviklingen af Folkets Kunstfands, at Forøgelsen af de ædlere Nydelser i Folket ogsaa ere Bestanddele af Almeenvællet, og fra dette Synspunkt kunde jeg ikke have nogen Tvivl om, at det er en rigtig Anvendelse af Grundloven at gjøre en saadan Indskrænkning, som den omhandlede; men om der til disse Formaaels Opnaaelse kan være nogen kjendelig Nødvendighed for, at den omhandlede Eneret forlænges, forekommer mig at være meget tvivlsomt. Det skulde da alene være grundet derpaa, at Bestyrelsen for det Thorvaldsenske Museum vilde blive istand til at forsyne med fortrinlige Afstøbninger og til en billig Pris. Men det forekommer mig at være Noget, hvortil den maa være fuldkomment istand, endogsaa naar den ikke har nogen Eneret; thi allerede ved den større Tillid, man maa have til de Afstøbninger, som der udkomme, maa den have en Overvægt, og, da den nu haade kan levere dem til ligesaa billige Priser som nogen Anden, og levere dem fortrinligt, saa vil den nok alligevel finde Afsetning. Det er af den høttagtede Forslagsstiller blevet bemærket, at den Bestemmelse, der indeholdes i Frdn. af 13 Dec. 1837 skulde være mindre billig med Hensyn til det Tilfælde, hvor Kunstneren selv vil besørge Afstøbninger af sine Kunstværker; men jeg skal dog uden videre at gaae ind paa den Dvælsion, som i denne Henseende er reist, kun bemærke, at, da Udkastet til denne Anordning blev forelagt Provindsstændterne, gjorde de endogsaa megen Banskellighed ved at indrømme Kunstnerne det, som ved Anordningen blev bestemt. Det er paa Grund af denne Betragtning, at jeg ikke indseer Nødvendigheden af en Eneret, for at kunne bevirke det for Folkets Dannelse vigtige Gode, som skal opnaaes ved Hjælp af Afstøbningerne, at